

Czy odpady to towar niebezpieczny podlegający umowie ADR?

WIOŚ wspólnie z WITD systematycznie prowadzą kontrole przewozów odpadów. Niestety niejednokrotnie transporty takie odbywają się z naruszeniem obowiązujących aktów prawnych, m.in. niestosowaniem przepisów ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych. Konsekwencje naruszenia przepisów mogą być bardzo poważne. Dlatego należy wiedzieć, jak postępować z odpadami, również tymi stanowiącymi towary niebezpieczne.

Na wstępie warto zapoznać się z pojęciem „odpady”. Odpady oznaczają materiały, roztwory, mieszaniny lub przedmioty, które nie zostały przewidziane do bezpośredniego zastosowania, ale są przewożone w celu ich utylizacji, składowania lub zniszczenia przez spalanie lub w inny sposób.

Gospodarowanie odpadami, a więc również ich transport, podlega wielu wymaganiom prawnym, takim jak:

- ustawa z 14 grudnia 2012 r. o odpadach,
- rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów,
- ustawa z 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów,
- rozporządzenie ministra środowiska z 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów.

To ostatnie rozporządzenie określa, że przepisów rozporządzenia nie stosuje się do odpadów stanowiących towary niebezpieczne w rozumieniu ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych, które nie są dopuszczone do przewozu drogowego albo zostały dopuszczone do takiego przewozu na warunkach określonych w umowie europejskiej ADR.

Konsekwencje dla przewoźnika

W praktyce oznacza to, że np. dla odpadu niebezpiecznego o kodzie 11 01 05* (kwasy trawiające), będącego towarem niebezpiecznym i zaklasyfikowanego zgodnie z ADR do UN 3264, transportowanego cysterną, nie stosuje się m.in. oznakowania środka transportu tablicą koloru białego z napisem „ODPADY”, ale stosuje się oznakowanie tablicami odblaskowymi barwy pomarańczowej zgodnymi z umową ADR i odpowiednimi nalepkami ostrzegawczymi. Dokument przewozowy w tym konkretnym przypadku musi być zgodny z działem 5.4 umowy ADR. Więc jeżeli dla wspomnianego już odpadu 11 01 05* zastosowano przepisy dotyczące odpadów podane w 2.1.3.5.5 umowy ADR, wówczas opis towarów niebezpiecznych, zawierający numer UN poprzedzony literami „UN”, prawidłową nazwę przewozową, numery wymaganych nalepek, grupę pakowania, kod ograniczeń przez tunele – powinien wyglądać następująco: „UN 3264, MATERIAŁ ŻRĄCY CIEKŁY KWAŚNY NIEORGANICZNY I.N.O., 8, (II), (E), ODPAD ZGODNY Z 2.1.3.5.5”.

Ponadto dokument przewozowy w omawianym przypadku powinien zawierać ilość całkowitą towaru niebezpiecznego oraz nazwę i adres nadawcy i odbiorcy. Wszystkie

inne wymagania określone w umowie ADR muszą być również spełnione.

Transport odpadów zwykłych

Jeśli z kolei transportowane odpady nie stanowią towarów niebezpiecznych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych, to wymagania dla transportu odpadów, w tym dla środków transportu i sposobu transportowania, oraz oznakowanie środków transportu określa wspomniane już rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów. Określa ono m.in., że odpady transportuje się wraz z dokumentem potwierdzającym rodzaj transportowanych odpadów i danymi zlecającego transport oraz że środki transportu odpadów stanowiące pojazd lub zespół pojazdów muszą być oznaczone tablicą z napisem „ODPADY” lub literą „A” (w przypadku transgranicznego przemieszczania odpadów). Wszystkie inne wymagania określone w rozporządzeniu muszą być również spełnione.

WZÓR OZNAKOWANIA ŚRODKÓW TRANSPORTU PRZEZNACZONYCH DO TRANSGRANICZNEGO TRANSPORTU ODPADÓW



Przewóz odpadów zwykłych łącznie z niebezpiecznymi

Jeżeli transportowane są odpady będące towarami niebezpiecznymi w rozumieniu umowy ADR w ilościach niepodlegających zwolnieniom i są one ładowane razem z odpadami niebędącymi towarami niebezpiecznymi w rozumieniu umowy ADR i niepodlegającymi wyłączeniom rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów, wówczas jednostkę transportową powinno oznaczyć się zarówno tablicą koloru białego z napisem „ODPADY” (lub literą „A” w przypadku transgranicznego przemieszczania odpadów), jak i tablicami odblaskowymi barwy pomarańczowej oraz odpowiednimi nalepkami.

Odpady niebezpieczne zwolnione łącznie ze zwykłymi

Inną kombinację może też stanowić przewóz odpadów będących towarami niebezpiecznymi w myśl przepisów

ADR, podlegających zwolnieniu 1.1.3.6, załadowanych z odpadami niebędącymi towarami niebezpiecznymi i niepodlegającymi wyłączeniom z rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów. W tym przypadku właściwe oznakowanie powinno zawierać tablicę koloru białego z napisem „ODPADY” (lub literę „A” w przypadku transgranicznego przemieszczania odpadów) bez konieczności umieszczania tablic odblaskowych barwy pomarańczowej i odpowiednich nalepek.

! UWAGA Istotnym, dodatkowym elementem, o którym mówi ustawa o odpadach, jest to, że transportujący, wykonujący usługę transportu odpadów, jest obowiązany umieszczać numer rejestrowy BDO na dokumentach związanych z tą usługą. Transportujący odpady wykonujący wyłącznie usługę transportu odpadów powinien prowadzić **również uproszczoną ewidencję odpadów** z zastosowaniem jedynie karty przekazania odpadów.

Generalnie od 2020 roku kierowca nie może rozpocząć transportu bez wygenerowanego potwierdzenia wystawienia karty przekazania odpadu, którą wystawi przekazujący odpad. W okresie do 30 czerwca 2020 roku dopuszcza się sporządzanie dokumentów ewidencji odpadów w formie papierowej. Transportujący odpady jest obowiązany posiadać, w trakcie wykonywania przewozu, kartę przekazania odpadów lub jej kopię, sporządzoną w formie papierowej. Dokumentów papierowych będzie można używać także w przypadku awarii systemu teleinformatycznego.

Zasady postępowania z odpadami niebezpiecznymi

Odpady niebezpieczne (zawarte w katalogu odpadów), w tym również te, które stanowią towary niebezpieczne w myśl przepisów ADR, mogą być przewożone jednocześnie z odpadami innymi niż niebezpieczne w sposób, który uniemożliwia ich kontakt. Wymaga się jednocześnie, aby transport odpadów odbywał się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie.

Zgodnie z ustawą o odpadach mieszanie odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne jest dopuszczalne tylko wtedy, jeżeli mieszanie to służy poprawie bezpieczeństwa procesów przetwarzania odpadów, wytworzonych w wyniku tego mieszania oraz jeśli w wyniku prowadzenia tych procesów nie nastąpi wzrost zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi bądź środowiska. W innych wypadkach mieszanie odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów albo mieszanie odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne jest zakazane i podlega karze. Stąd też odpady, które zostały zmieszane, powinny zostać właściwie sklasyfikowane oraz przetransportowane do miejsca ich kolejnego przetworzenia, uwzględniając właściwości tych odpadów.

PRZYKŁAD



W przypadku gdy stałe odpady niebezpieczne uległy zmieszaniu ze stałymi odpadami, innymi niż niebezpieczne i po zmieszaniu zgodnie z ADR mają tylko właściwości zagrażające środowisku i gdy nie jest technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione rozdzielanie tych odpadów, ponadto jeżeli w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania zmieszanych odpadów nie nastąpi ograniczenie zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub środowiska oraz gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości będzie kierowany do przetwarzania w tym samym procesie, wówczas można dokonać przewozu z zachowaniem szczególnych środków bezpieczeństwa dotyczących rozprzestrzeniania się odpadu. A odpad zaklasyfikować do towarów niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ADR, to jest do MATERIAŁÓW STAŁYCH ZAGRAŻAJĄCYCH ŚRODOWISKU UN 3077 i przewieźć na podstawie przepisu VCI umowy ADR, czyli pojazdem przykrytym oponczą, spełniwszy pozostałe wymagania umowy ADR.

Wracając do odpadów stanowiących *stricte* towary niebezpieczne, w myśl umowy ADR należy podkreślić, że w tabeli A wykazu towarów niebezpiecznych znajduje się kilka pozycji, które nazywane są odpadami. To między innymi:

- UN 2002 CELULOID, ODPAD,
- UN 3291 ODPAD MEDYCZNY OKREŚLONY I.N.O.,
- UN 3509 OPAKOWANIA ODPADOWE PRÓŻNE NIEOCZYSZCZONE,
- UN 1345 GUMA ODPADOWA.

Inne towary niebezpieczne również mogą być odpadami, jeśli są zgodne z przedstawioną na początku definicją odpadów.

Odpady, odpady niebezpieczne a towary niebezpieczne

Niejednokrotnie była już tutaj mowa o odpadach niebezpiecznych. Odpadem niebezpiecznym jest zatem odpad wykazujący co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych takich jak m.in. właściwości wybuchowe, utleniające, łatwopalne, drażniące, toksyczne, rakotwórcze, żrące, zakaźne, działające szkodliwie na rozrodczość, mutagenne, uczulające czy ekotoksyczne.

Odpady niebezpieczne klasyfikuje się poprzez zaliczenie ich do odpowiedniej grupy (określającej źródło ich powstania), podgrupy i rodzaju. Każdemu z odpadów przypisany jest sześciocyfrowy kod odpadu uzupełniony gwiazdką w przypadku odpadów niebezpiecznych, np. wspomniane kwasy trawiące posiadają kod: 11 01 05*, a tworzywa sztuczne kod 16 01 19. Jeżeli skład odpadu jest słabo zdefiniowany, to jego zaklasyfikowanie do numeru UN i do grupy pakowania może opierać się na wiedzy nadawcy odpadu, z uwzględnieniem wszystkich dostępnych danych technicznych i bezpieczeństwa wymaganych przez obowiązujące przepisy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony środowiska. W razie wątpliwości należy przyjąć najwyższy poziom bezpieczeństwa.

! UWAGA Odpadami niebezpiecznymi w transporcie będą jednak tylko te odpady, które są towarami niebezpiecznymi zgodnie z kryteriami klasyfikacyjnymi ADR. Dlatego odpad, który jest oznaczony gwiazdką, czyli stanowi odpad niebezpieczny, nie musi automatycznie być odpadem niebezpiecznym w transporcie. Z kolei odpad nieoznaczony gwiazdką nie musi automatycznie być odpadem niebezpiecznym. Wątpliwości może pomóc rozwiązać przeprowadzenie badań klasyfikacyjnych stosowanych w przewozach ADR. Ale jeżeli przeprowadzenie takich badań nie jest możliwe bez poniesienia nadmiernych kosztów lub obciążeń (dla niektórych rodzajów odpadów), substancje, roztwory lub mieszaniny powinny być klasyfikowane do klasy składnika stwarzającego największe zagrożenie.

Przykłady klasyfikacji odpadów nieuznanych za niebezpieczne w katalogu odpadów a wymienionych w ADR:

- 18 02 03 (odpady z leczenia ludzi lub zwierząt oraz związanych z nimi badań – odpady z diagnostyki, leczenia i profilaktyki chorób zwierząt – odpady, których zbieranie i usuwanie nie podlega przepisom szczególnym dotyczącym zapobiegania infekcjom) – odpad nie podlega przepisom ADR, ale jest wymieniony w ADR jako odpad niebezpieczny;
- 11 05 02 (popiół cynkowy) – odpad może być zaklasyfikowany do UN 1435, a jego nazwa winna być poprzedzona wyrazem „odpad”, czyli UN 1435 odpad Cynk, popioły. Odpad jest wymieniony w ADR jako towar niebezpieczny inny niż odpad;
- odpady, które nie spełniają kryteriów klasyfikacyjnych w klasach od 1 do 9, ale podlegają Konwencji Bazylejskiej o Kontroli Transgranicznego Przemieszczania Odpadów Niebezpiecznych oraz ich Unieszkodliwiania, mogą być przewożone pod numerami UN 3077 lub UN 3082.

Przykłady klasyfikacji odpadów uznanych za niebezpieczne w katalogu odpadów:

- 15 01 10* (opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone) – odpad w postaci opakowań zawierających pozostałości towarów niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczonych jest wymieniony w ADR jako odpad niebezpieczny UN 3509 Opakowania Odpadowe Prózne Nieoczyszczone;
- 18 02 02* (odpady z leczenia ludzi lub zwierząt oraz związanych z nimi badań – odpady z diagnostyki, leczenia i profilaktyki chorób u zwierząt – odpady, których zbieranie i usuwanie podlega przepisom szczególnym dotyczącym zapobiegania infekcjom) – odpad wraz z kodem jest określony w ADR jako odpad niebezpieczny i charakteryzuje się numerem UN 2900;
- 13 07 02* (benzyna) – odpad figuruje w wykazie towarów niebezpiecznych, a jego nazwa powinna być poprzedzona wyrazem „odpad”: UN 1203 odpad Benzyna silnikowa;
- 06 04 04* (odpady zawierające rtęć) – odpad zawierający jeden dominujący materiał niebezpieczny wymieniony

w umowie ADR, ale mogący podlegać zwolnieniu z przepisów ADR na podstawie przepisu szczególnego 366, który stwierdza, że instrumenty i przedmioty zawierające nie więcej niż 1 kg rtęci nie podlegają ADR;

- 08 01 11* (odpady farb i lakierów zawierające rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne) – odpad spełniający kryteria klasyfikacyjne ADR, składający się z pojedynczej substancji dominującej i substancji niepodlegających ADR lub występujących w śladowych ilościach zaklasyfikowany do UN 1263 z nazwą poprzedzoną wyrazem „odpad”, czyli UN 1263 odpad Farba;
- 11 01 05* (kwasy trawiące, np. kwas solny) – odpad, dla którego – na podstawie znajomości składu oraz właściwości fizycznych i chemicznych – można wykazać, że właściwości odpadu nie odpowiadają kryteriom I grupy pakowania. Wówczas można zaklasyfikować go domyślnie do II grupy pakowania do najodpowiedniejszej pozycji I.N.O. (zgodnie z 2.1.3.5.5 umowy ADR). Wówczas opis towarów zgodnie z 5.4.1.1.3 umowy ADR (przepisy szczególne dotyczące odpadów) powinien wyglądać następująco: „UN 3264, MATERIAŁ ŻRĄCY CIEKŁY KWAŚNY NIEORGANICZNY I.N.O., 8, II, (E), ODPAD ZGODNY Z 2.1.3.5.5”;
- 13 02 06* (syntetyczne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe) – jeżeli wiadome jest, że odpad ma tylko właściwości zagrażające środowisku, to może on być zaliczony do III grupy pakowania, do UN 3082. Wówczas jego nazwa poprzedzona wyrazem „odpad” wygląda: UN 3082 odpad Materiał zagrażający środowisku ciekły, i.n.o.;
- 16 05 08* (zużyte organiczne chemikalia zawierające substancje nieorganiczne) – w przypadku odpadu zawierającego nieznane substancje organiczne i nieorganiczne należy przeprowadzić klasyfikację odpadu zgodną z umową ADR. Jeśli przewóz ma na celu ratowanie ludzkiego życia lub ochronę środowiska – przepisy zawarte w ADR nie znajdują zastosowania, pod warunkiem że zostały przedsięwzięte wszystkie środki niezbędne do zapewnienia pełnego bezpieczeństwa takiego przewozu. Podobnie w przypadku przewozu wykonywanego przez właściwe władze w ramach działań ratowniczych lub przewozu nadzorowanego przez te władze, jeżeli przewóz ten jest konieczny ze względu na prowadzone działania ratownicze.

Wymagania wynikające z umowy ADR na przykładzie odpadu o kodzie 15 01 10* zawierającego pozostałości towarów niebezpiecznych klas 3,8,9

W przypadku przewozu opakowań próżnych, które zawierały towary niebezpieczne (ciekłe klas 3,8,9), w celu utylizacji, recyklingu lub odzysku materiału, z którego są wykonane, mogą być one przewożone jako UN 3509, pod warunkiem że spełnione są warunki przepisu szczególnego 663. Odpad ten należy przewieźć zapakowany zgodnie z instrukcją pakowania P003. Ta mówi, że materiał niebezpieczny powinny znajdować się w odpowiednich opakowaniach zewnętrznych. Opakowania te powinny odpowiadać przepisom 4.1.1.1, 4.1.1.2, 4.1.1.4, 4.1.1.8 i 4.1.3 umowy ADR oraz

powinny być tak zaprojektowane, aby spełniały wymagania konstrukcyjne podane w 6.1.4, uszczelnione lub wyposażone w uszczelnione i odporne na przekłucia szczelne wykładziny lub worki. Należy stosować opakowania zewnętrzne zbudowane z odpowiedniego materiału i o wystarczającej wytrzymałości, zaprojektowane z uwzględnieniem pojemności opakowania i jego przeznaczenia.

Jeżeli przytoczona instrukcja pakowania jest stosowana do przewozu przedmiotów lub opakowań wewnętrznych kombinowanych, to opakowanie powinno być tak zaprojektowane i zbudowane, aby przeciwdziałać przypadkowemu uwolnieniu zawartości przedmiotów w normalnych warunkach przewozu. W przypadku występowania pozostałości ciekłych powinno się stosować sztywne opakowania, które zapewniają zatrzymanie zawartości (np. materiał absorpcyjny).

Przed wypełnieniem i przekazaniem do przewozu każde opakowanie powinno się poddawać kontroli w celu zapewnienia, aby było ono wolne od korozji, zanieczyszczenia lub innych uszkodzeń. Nie powinno się dłużej używać opakowań wykazujących oznaki zmniejszenia wytrzymałości (małych wgnieceń i zadrapań nie uznaje się za ograniczające wytrzymałość opakowania). Dla UN 3509 opakowania nie muszą spełniać wymagań określonych w 4.1.1.3 umowy europejskiej ADR (czyli można stosować opakowania zewnętrzne bez certyfikatu).

Przykład opakowania, które spełnia wymagania konstrukcyjne podane w 6.1.4 ADR, to skrzynia ze sztywnego tworzywa sztucznego (4H2).



Skrzynia ze sztywnego tworzywa sztucznego (4H2)

Taka skrzynia zgodnie z 6.1.4.13 powinna być wykonana z odpowiedniego tworzywa sztucznego. Wytrzymałość skrzyni powinna być dostosowana do jej pojemności i przeznaczenia. A także być wystarczająco odporna na starzenie się i degradację spowodowaną działaniem przewożonego materiału oraz promieniowaniem ultrafioletowym. Skrzynie ze sztywnego tworzywa sztucznego powinny być zaopatrzone w zamknięcia z odpowiedniego, mocnego materiału, wykonane w sposób wykluczający przypadkowe otwarcie. Maksymalna masa netto, czyli maksymalna masa netto zawartości pojedynczego opakowania, wynosi 400 kg – dla skrzyni ze sztywnego tworzywa sztucznego.

Oznakowanie sztuki przesyłki (np. zaprezentowanej skrzyni) powinno zawierać nalepkę nr „9” (100 mm · 100 mm) oraz numer rozpoznawczy poprzedzony literami „UN”, czyli

UN 3509 umieszczone z jednej strony. Numer UN i litery „UN” dla sztuk przesyłki powinny mieć nie mniej niż 12 mm wysokości. Oznakowanie powinno być widoczne i czytelne oraz odporne na zewnętrzne warunki atmosferyczne.

Dokument przewozowy powinien zawierać numer UN towaru, poprzedzony literami „UN”, prawidłową nazwą przewozową, numery wymaganych nalepek, grupę pakowania (jeśli tylko występuje) oraz kod ograniczeń przez tunele (gdy występuje):

„UN 3509 opakowania odpadowe próżne nieoczyszczone (zawierające pozostałości 3,8,9), 9, (E)”.

Ponadto w przypadku UN 3509 dokument przewozowy powinien zawierać liczbę i określenie sztuk przesyłki oraz nazwę i adres nadawcy oraz odbiorcy.

Nie ma zastosowania punkt 5.4.1.1.1. (f) umowy ADR, czyli nie ma potrzeby podawania całkowitej ilości każdego z towarów niebezpiecznych oraz wartości obliczonej.

Dodatkowo obowiązują jeszcze następujące wymagania:

- zakazy ładowania razem i środki ostrożności w przypadku przewozu razem z żywnością,
- posiadanie gaśnicy 2 kg,
- przeszkolenie kierowcy i pozostałych członków załogi pojazdu przez przedsiębiorcę w zakresie odpowiadającym zakresowi obowiązków i ich odpowiedzialności,
- zakazy palenia w czasie manipulowania ładunkiem zarówno w pobliżu, jak i wewnątrz pojazdów – zakaz palenia dotyczy również używania papierosów elektronicznych oraz podobnych urządzeń,
- używane urządzenia oświetleniowe nie powinny zawierać powierzchni metalowych umożliwiających powstanie iskry krzesanej,
- członkom załogi pojazdu nie wolno otwierać przesyłek zawierających towary niebezpieczne,
- przepisy o nadzorowaniu pojazdu.

Nie należy zapominać o wymaganiach stawianych przez inne, wspomniane już, akty prawne.

Podsumowanie

1. Klasyfikacja odpadów zgodnie z ustawą o odpadach nie jest adekwatna do klasyfikacji według kryteriów klasyfikacyjnych ADR.
2. Nadawca odpadów będących towarami niebezpiecznymi w myśl umowy ADR powinien upewnić się, że towary niebezpieczne są sklasyfikowane i dopuszczone do przewozu zgodnie z ADR.
3. Każdy z uczestników przewozu odpadów, będących towarami niebezpiecznymi, zobowiązany jest wyznaczyć jednego doradcę lub więcej doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych, odpowiedzialnego za wspieranie działań zapobiegających zagrożeniom dla osób, mienia i środowiska, związanych z tą działalnością.
4. Transport odpadów będących towarami niebezpiecznymi w rozumieniu ADR wymaga spełnienia i śledzenia nie tylko przepisów umowy ADR, ale też wielu innych wymagań prawnych, o których była mowa w tym

artykule, w tym również ustawy o monitorowaniu drogowego i kolejowego przewozu towarów dotyczącej towarów wrażliwych, w tym olejów przepracowanych, odpadowych paliw, zlewek, rozpuszczalników jednorodnych, odpadów zawierających alkohol.

PODSTAWA PRAWNA:

- || ustawa z 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 382),
- || ustawa z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 701),
- || ustawa z 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 1162),
- || rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów,
- || rozporządzenie ministra środowiska z 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów (Dz.U. z 2016 r. poz. 1742).

Tomasz Dudek
doradca DGSA/inspektor bhp